

Sygn. akt: I C 1266/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	Asesor sądowy Agnieszka Szufarska
Protokolant:	stażysta Dorota Szałkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2022 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w T.

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w T. 5 306,62 zł (pięć tysięcy trzysta sześć złotych sześćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 23 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 3 704,55 zł (trzy tysiące siedemset cztery złote pięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1266/21

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo-akcyjna w T. wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę kwoty 5 275 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 4 974,87 liczonymi od 23.09.2019 r. oraz od 300 zł od 5 .07.2021 r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powód dochodzi zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu F. (...) nr. rej. (...), z 21.08.2019 r. , na szkodę P. M.. Pozwany ubezpieczyciel wypłacił odszkodowanie 9 958,76 zł, lecz powyższa kwota nie zaspokoila w całości szkody. Poszkodowany wierzytelność wynikającą z w.wym. tytułu sprzedał powodowi . Powód posiłkując się prywatną ekspertyzą , ustalił, że należne odszkodowanie wynosi 9 958,76 zł .

W sprawie wydano nakaz zapłaty, który utracił moc z uwagi na wniesienie przez pozwanego sprzeciwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zwrot kosztów procesu. Pozwany zakwestionował powództwo co do wysokości wskazując, że wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w całości zaspokoilo roszczenie powoda . Zakwestionował załączoną do pozwu kalkulację szkody. Twierdził, że skoro poszkodowany mógł przywrócić pojazd do stanu poprzedniego , to nietrafne jest ustalanie wysokości odszkodowania na podstawie kosztorysu.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska. Powód rozszerzył powództwo pismem z dnia 24.03.2022r. do kwoty 5 606, 62 zł (k. 104).

Sprawę rozpoznano z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 21.08.2019 r. na skutek kolizji drogowej, uszkodzeniu uległ należący do P. M. samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej Towarzystwa (...) W.. Poszkodowany zgłosił ubezpieczycielowi szkodę celem jej likwidacji w ramach polisy OC sprawy zdarzenia.

/bezsporne/

Ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne, w oparciu o które ustalił wartość szkody w pojeździe na kwotę 9 958,76 zł. Wypłacił odszkodowanie w tej wysokości.

/bezsporne/

Przed zdarzeniem pojazd był w dobrym stanie technicznym, w pełni sprawny, nie był serwisowany w autoryzowanym serwisie. Po zdarzeniu poszkodowany zgłosił pozwanemu fakt uszkodzenia pojazdu. Poszkodowany naprawiał pojazd własnymi siłami, korzystając w miarę potrzeby z pomocy przydomowego warsztatu kolegi. Środki wypłacone poszkodowanemu tytułem odszkodowania nie pozwoliłyby do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji.

/dowód: zeznania świadka P. M. – protokół elektroniczny czas nagrania 00:03:45-00:23:57, skrócony k. 71-71v. /

W dniu 16.06.2021 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności, która obejmowała wszelkie prawa do odszkodowania jakie cedent ma w stosunku do (...) związku z zdarzeniem z dnia 21.08.2019 r. w pojeździe marki F. (...) nr. rej. (...) . Nabywca wierzytelności zlecił Ł. W. wykonanie kosztorysu naprawy w.wym. pojazdu za cenę 300 zł , co biorący zlecenie wykonał 25 czerwca 2021 r.

/dowód: umowa cesji z załącznikami – 13-17, kalkulacja k. 20- 23 , rachunek z 18.06.2021 r. k. 24 /

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki F. (...) w warunkach warsztatu nieautoryzowanego z wykorzystaniem oryginalnych części zamiennych pochodzących z dystrybucji producenta pojazdu z logo producenta (jakości O) wynosił 15 265,38 zł brutto. Brak było możliwości zastosowania oryginalnych części zamiennych alternatywnych dostawców o jakości Q. Koszty naprawy pojazdu z wykorzystaniem zamienników o porównywalnej jakości wynosił 13 777,21 zł brutto. Nie ujawniono wcześniejszych napraw czy też wad elementów pojazdu kwalifikowanych do wymiany lub naprawy. Nie ujawniono, aby kompletacja pojazdu w dacie szkody była inna niż z części oryginalnych producenta tej marki.

/dowód: opinia biegłego sądowego I. A.– k. 78-98 /

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, zeznań świadka P. M. oraz dowodu z opinii biegłego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego I. A. (2).

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami obrazowały stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość i rzetelność nie budziła, w ocenie sądu, jakichkolwiek wątpliwości, nie była także kwestionowana przez strony.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego mgr inż. I. A. (2) . Konieczne bowiem było ustalenie należnych kosztów restytucji w związku z uszkodzeniem pojazdu na skutek zdarzenia. Powyższe, z uwagi na zarzuty pozwanego, wymagało skorzystania z opinii biegłego posiadającego specjalistyczną wiedzę w tym zakresie. Biegły sporządził plan pełnej naprawy pojazdu oraz wycenę naprawy. Sąd uznał opinię biegłego za rzetelną

i wiarygodną. Opinia została sporządzona w sposób wyczerpujący, była logiczna i spójna. Biegły omówił wszystkie istotne zagadnienia. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż biegły sądowy I. A. (2) jest osobą odznaczającą się niekwestionowanymi kwalifikacjami. Opinia nie była kwestionowana przez strony. Biegły w sposób jasny i precyzyjny określił koszt przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed kolizji drogowej . Strony nie wniosły o uzupełnienie opinii ani o złożenie przez biegłego dodatkowych wyjaśnień. Ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd

w sprawie, do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne, nie powinien zastępować biegłego ani samodzielnie dokonywać ustaleń faktycznych co do których konieczne jest posiadanie wiedzy specjalistycznej (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z 26 października 2006 r. I CSK 166/06 publ. LEX nr 209297). Uznając zatem opinię biegłego za w pełni wiarygodną, spójną logiczną i rzetelną, ustalenia faktyczne w sprawie sąd poczynił w oparciu o wnioski opinii.

W ocenie sądu, w realiach sprawy niniejszej, celowe i ekonomiczne koszty doprowadzenia pojazdu marki F. do pełnej sprawności, należy określić na kwotę 15 265,38 (brutto) .

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych regulują przepisy ustawy z 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152, ze zmianami),

w dalszej części uzasadnienia nazywanej ustawą. Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy, odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ustalenie odszkodowania z ubezpieczenia OC następuje według ogólnych zasad, określonych w kodeksie cywilnym, z tym jedynie zastrzeżeniem, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest tylko do świadczenia pieniężnego, ograniczonego do wysokości, ustalonej w umowie, sumy gwarancyjnej (art. 822 § 1 kc i art. 36 ust. 1 ustawy). Ponadto, w myśl art. 19 ustawy, poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi art. 34 wyżej wskazanej ustawy,

z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Roszczenie odszkodowawcze powstaje z chwilą wystąpienia w majątku poszkodowanego pierwszych negatywnych konsekwencji zdarzenia będącego przyczyną szkody. Szkodą bezpośrednią jest uszkodzenie pojazdu. W momencie jej wystąpienia powstaje odpowiedzialność sprawcy i ubezpieczyciela. Za ugruntowane należy uznać stanowisko, że zakres odszkodowania nie zależy od tego czy poszkodowany dokonał restytucji i czy w ogóle miał taki zamiar. Granice odpowiedzialności odpowiadają niezbędnym i ekonomicznie uzasadnionym kosztom naprawy. (por m. in. postanowienie SN z 7.12.2018 r. sygn.. III CZP 51/18 i cyt. tam orzecznictwo, wyr. SN z dnia 8.03.2018 sygn. II CNP 32/17). Podkreślić należy, że decyzja o naprawie pojazdu, sposobie naprawy, naprawie prowizorycznej, należy

wyłącznie do poszkodowanego właściciela pojazdu. Hipotetyczne koszty naprawy są zasadniczym wyznacznikiem wysokości należnego odszkodowania, skoro niezależnie od naprawy pojazdu, powinno ono odpowiadać kosztom przywrócenia pojazdu do jego wartości sprzed wypadku. To ubezpieczyciel powinien wykazać, że taki sposób rozliczenia szkody przewyższa wielkość uszczerbku w majątku poszkodowanego. Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 kc i ugruntowanym na tym tle orzecznictwem Sądu Najwyższego poszkodowanemu przysługuje prawo do pełnego odszkodowania. Co do zasady jego wartość winna być ustalona w oparciu o hipotetyczne koszty naprawy określone przez biegłego. Również w obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym OC obowiązuje zasada pełnego odszkodowania, a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawczej posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 kc). Suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być jednak wyższa od poniesionej szkody. To na ubezpieczycielu spoczywa obowiązek wykazania, że hipotetycznie ustalona wysokość szkody w majątku poszkodowanego prowadzi do jego nieuzasadnionego wzbogacenia. Decyzja właścicielska poszkodowanego, aby pojazd naprawiać własnymi siłami (metodą gospodarczą, oszczędnościową), nie ma bezpośredniego i zasadniczego wpływu na wycenę powstałej w jego majątku szkody, bowiem na tę ostatnią, składa się jeszcze wiele innych czynników. (...) w wypadkach komunikacyjnych należy w miarę możliwości traktować podobnie, niezależnie od podejmowanych decyzji dot. naprawy pojazdu (braku naprawy pojazdu, naprawie prowizorycznej, przy użyciu nowych lub używanych, oryginalnych lub nieoryginalnych części zamiennych). Nie można akceptować nieprawidłowej praktyki likwidacyjnej ubezpieczyciela, wskutek której dochodzi de facto do obniżenia standardu słusznej ochrony praw poszkodowanego w kolizji komunikacyjnej. Oczywistym jest, że pochodną tego typu postępowania ubezpieczycieli jest odpłatna sprzedaż wierzycielności z tytułu odszkodowania, która zasadniczo nie ma wpływu na zakres należnego odszkodowania (art. 509 § 1 kc).

W realiach sprawy, szkoda w majątku poszkodowanego, nastąpiła wskutek zdarzenia drogowego. Odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela za skutki zdarzenia była bezsporna. Podobnie klasyfikacja szkody jako tzw. szkody częściowej. W postępowaniu likwidacyjnym, jeszcze przed sprzedażą wierzycielności, ubezpieczyciel bezzasadnie ustalił wysokość odszkodowania na kwotę 9 958,76 zł, w oparciu o nierzetelną kalkulację naprawy. Tymczasem ubezpieczyciel jako profesjonalista posiadał wszelkie środki i doświadczenie pozwalające na ustalenie odszkodowania w sposób zgodny z akceptowalnymi standardami. Pojazd został przez poszkodowanego naprawiony prowizorycznie, częściowo własnymi siłami, częściowo przy użyciu przydomowego warsztatu, przy zastosowaniu części zamiennych oryginalnych, w tym używanych. Nie dysponował fakturami za naprawę. Wypłacone odszkodowanie nie wystarczyło jednak na doprowadzenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Przed zdarzeniem pojazd był sprawny, w dobrym stanie technicznym.

Ubezpieczyciel akcentował, że dopiero w wypadku wykazania, że pojazd nie został naprawiony, wyliczenie kosztów jego naprawy może polegać na ustaleniu hipotetycznych kosztów naprawy przez biegłego. Poszkodowany nie przedstawił faktur za naprawę, zobowiązanie ubezpieczyciela wygasło poprzez zapłatę 9 958,76 zł.

Sąd orzekający w sprawie niniejszej, argumentacji tej nie podzielił. Co innego wynika z ukształtowanej i słusznej linii orzeczniczej Sądu Najwyższego w sprawach dotyczących tzw. szkód samochodowych. Analizując różne, kazuistyczne stany faktyczne, Sąd Najwyższy konsekwentnie zwraca uwagę, że decyzja o naprawie pojazdu, lub jej braku stanowi przejaw właścicielskiej swobody poszkodowanego i zasadniczo nie wpływa na zakres odszkodowania. (...) w kolizjach komunikacyjnych należy w miarę możliwości traktować podobnie. Dokonanie przez poszkodowanego naprawy sposobem gospodarczym, w niepełnym zakresie, przy użyciu części niższej jakości, nie powoduje naprawienia szkody w całości, co uzasadnia przyznanie mu tytułem odszkodowania różnicy między kosztorysową ceną naprawy, a kosztem faktycznie poniesionym. Pogląd ten jest słuszny, uwzględnia również fakt, że po kolizji spada wartość handlowa pojazdu, może zmniejszać się również komfort i bezpieczeństwo jazdy, odmienna od fabrycznej komplektacja pojazdu obniża wartość pojazdu. Dlatego Sąd Najwyższy słusznie podkreśla, że tzw. hipotetyczne koszty naprawy są zasadniczo wyznacznikiem wysokości należnego odszkodowania, skoro odszkodowanie powinno odpowiadać kosztom przywrócenia pojazdu do wartości sprzed wypadku. To, że poszkodowany naprawił pojazd oszczędnościowo nie

stanowiło automatycznie o zmniejszeniu starty w jego majątku, powstałej na skutek zdarzenia, za które pozwany ponosi odpowiedzialność. Odpłatna sprzedaż wierzytelności z tytułu odszkodowania, nie miała wpływu na zakres należnego odszkodowania (art. 509 § 1 kc) .

Żądanie zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy 300 zł było bezzasadne. Oszacowanie wartości roszczenia mogło zostać dokonane przez profesjonalnego nabywcę wierzytelności niższym kosztem, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Powód, profesjonalista, parający się skupowaniem wierzytelności tego rodzaju, powinien wykazać, że zaszła konieczność zaangażowania do powyższego zewnętrznego zleceniobiorcę. Powyższemu obowiązkowi jednak nie sprostał.

Mając na względzie powyższe , zasadnym było uwzględnienie powództwa w zakresie w jakim opiewało na różnicę pomiędzy odszkodowaniem należnym 15 265,38 zł, a wypłaconym 9 958,76 zł tj. co do kwoty 5 306,62 zł . Ze względu na powyższe, w pkt I wyroku sąd uwzględnił powództwo co do tej kwoty, o czym orzeczono na podstawie art. 822 § 1 kc. W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu. O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 §1 kc w zw. z art. z 14 ust. 1 ustawy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 in fine kpc w zw. z art. 98 § 1, 1[1] , 3 kpc. Na koszty procesu należne powodowi składało się: 400 zł opłaty sądowej stałej , 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 30 zł opłaty za pismo zawierające rozszerzenie powództwa, 1800 zł koszty zastępstwa procesowego adwokata (par. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie) , 1457,55 zł wydatki poniesione na biegłego sądowego. Powództwo zostało uwzględnione niemalże w całości (w 94%), co uzasadniało obciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu wszystkich kosztów .